

# Què volem dir quan parlem de la sexualitat humana?

Sexe i sexualitat, signifiquen el mateix? De fet, molta gent parla del sexe quan en realitat està parlant de la sexualitat. Sexe i sexualitat no volen dir el mateix, tot i que s'utilitzen com a sinònims. En realitat, el sexe, pròpiament, són els òrgans genitals d'un mascle o d'una femella. El sexe és la part orgànica de la sexualitat. La sexualitat engloba el sexe i té una definició molt més extensa i complexa que en aquest article em dedicaré a comentar.

Perquè, què és la sexualitat humana?

La sexualitat és una pauta innata de conducta impresa en el nostre codi genètic, que l'hipotàlem s'encarrega de protegir i d'activar i que la cultura s'encarrega de modelar. Naixem equipats per desenvolupar conductes sexuals, i morim proveïts d'aquest equipament. La vivència de la sexualitat s'ubica en el cervell (aquest és, de fet, el gran òrgan sexual) i s'expressa a través de les emocions, els sentiments, els pensaments i les conductes. Aquestes conductes sexuals van adreçades cap a un mateix o cap als altres i abracen tot un ventall de manifestacions: des de la satisfacció d'una necessitat biològica-genital fins a una manera d'expressar amor o d'implicar-se afectivament, passant o no per la reproducció.

**La sexualitat és una pauta innata de conducta impresa en el nostre codi genètic, que l'hipotàlem s'encarrega de protegir i d'activar i que la cultura s'encarrega de modelar.-** Aquesta afirmació significa que compartim amb la resta d'espècies animals quatre pautes innates de conducta destinades a la pervivència i la continuïtat de l'espècie. Són pautes innates, és a dir, cada u de nosaltres les posseeix pel sol fet de néixer, i estan ubicades en el nostre cervell més primitiu, més instintiu: l'hipotàlem. Això vol dir que estan dotades d'un mecanisme d'emergència que s'activa quan hi ha carència, necessitat o urgència, o bé quan la persona no ha estat suficientment socialitzada (en el sentit d'adquirir les normes socials). Una de les pautes innates és la sexualitat, que si la contemplem només com a espècie animal que som, queda delimitada al coit heterosexual i concretada en l'ejaculació masculina. Perquè, en la mesura que som animals, i considerant-nos exclusivament en aquest aspecte, l'orgasme femení no té cap importància per a la continuïtat de l'espècie. Sortosament, som animals humans, i la cultura, la societat en què vivim i l'educació que rebem modelaran aquesta pauta instintiva perquè s'expressi a través d'uns codis i d'unes normes que variaran segons cada societat i cada època. En el moment actual i en la nostra societat, per exemple, les parelles veuen molt bé, inclús ho viuen com a necessari, el fet que una dona arribi a l'orgasme durant la relació sexual. Però encara no fa ni cent anys que aquest aspecte no importava gens ni mica.

**Naixem equipats per a desenvolupar conductes sexuals, i morim proveïts d'aquest equipament.-** Quan naixem ja som éssers sexuals, només deixem de ser-ho quan ens morim. No fa gaire temps, hi havia la creença que els infants i els vells no eren éssers sexuals. Però això no és així i, de la mateixa manera que els músculs, la vista o el menjar, la sexualitat s'expressa en totes les edats de l'home, encara que es va modificant segons l'etapa de la vida en que la persona es troba.

**La vivència de la sexualitat s'ubica en el cervell (aquest és, de fet, el gran òrgan sexual) i s'expressa a través de les emocions, els sentiments, els pensaments i les conductes.-** En els humans, l'òrgan sexual prioritari és el cervell. Els genitals són, per dir-ho d'una forma entenedora, els criats, els lacais, els servents d'aquest òrgan principal. Això vol dir que el sexe, el genitals, reaccionaran en funció dels nostres pensaments, emocions i sentiments més íntims. Per exemple, si un home desitja tenir una relació sexual amb la seva dona però està capficat per la por de tenir un fracàs erèctil, es pot manifestar en el seu penis una manca d'erecció. El penis serà el servent de la por (ubicada al cervell) i amb la por no hi ha ereccions que valguin (la por engega una altra pauta innata de conducta més important que la sexualitat, i que està relacionada amb l'atac, la defensa o la fugida).

**Aquestes conductes sexuals van adreçades cap a un mateix o cap als altres i abracen tot un ventall de manifestacions: des de la satisfacció d'una necessitat biològica-genital fins a una manera d'expressar amor o d'implicar-se afectivament, passant o no per la reproducció.-** L'auto-masturbació és la conducta sexual adreçada a la satisfacció d'un mateix. És la més elemental.

Tot seguit venen les conductes sexuals heterosexuales, seguides per les homosexuals, les bisexuals, les conductes de sexe en grup, les societats polígames, etc. La diversitat és una de les característiques de la sexualitat humana. I els valors que se li atorguen, també. De manera que la sexualitat pot ser viscuda com una mercaderia, una possessió, una manipulació, un patiment, una obligació. Es pot viure com una manera de reproduir-se. O bé la sexualitat pot ser una forma d'establir comunicació amb l'altre, de manifestar el desig, de gaudir de la intimitat, de compartir les fantasies o d'expressar l'amor. Per tant, és també a través de la sexualitat que podem manifestar la nostra humanitat en els seus valors més elevats.

**Núria Tió i Rotllan, agost 2009.**

**Psicòloga clínica d'adults. Especialitzada en Sexologia i Teràpia de parella.**

**[www.nuriatio.cat](http://www.nuriatio.cat)**